

«Acceptar la vulnerabilitat és condició necessària per a millorar»

Més d'un centenar de preveres han participat en les 60es Jornades de Qüestions Pastorals de Castelldaura que s'han celebrat aquest 27 i 28 de gener a Premià de Dalt. En elles s'ha reflexionat sobre el valor i la necessitat de l'esperança en la societat d'avui i com ser-ne portadors. Com a elements essencials per a la seva transmissió s'han destacat: testimoniatge, conrear la identitat i crear vincles

personals basats en els valors cristians.

31/01/2025

[Web de les Jornades] [Notícia del primer dia]

Jordi Pujol, professor de la Universitat de la Santa Creu (Roma) en el segon dia de les jornades ha parlat de com «*Comunicar l'esperança*» en el context actual de crisi generalitzada de confiança en les institucions. “Pel que fa a comunicació el que té més força —ha dit Pujol— és testimoniar: la nostra magnanimitat, la nostra generositat, el nostre somriure... Tant de bo que els portadors d'esperança es trobessin amb els cercadors d'esperança; per això, cal ser instruments de sanació, personal i institucional, hi ha molta gent ferida,

i hem de millorar molt en l'escolta perquè es pot fer molt de bé si aprenem a escoltar”.

Com a guia en aquest camí ha remarcat també la importància de ser fidels a la identitat cristiana. Segons el professor Pujol, l'Església ha “de comunicar amb transparència perquè la credibilitat moral passa per ser una institució veritable, autèntica, genuïna. La comunicació pot ajudar en fer una autocomprensió de qui som i que fem, no només en moments de crisi” i s’ha d’actuar amb coherència perquè quan hi ha fractura és quan es perd la confiança.

“En la dimensió més visible i humana, diu el professor Jordi Pujol referint-se a l'Església, compartim perfectibilitat amb altres organitzacions socials. Per això, acceptar la vulnerabilitat és condició necessària per a millorar. No hi ha

millora possible sense acceptar la vulnerabilitat institucional com a punt de partida”.

«Recuperar l'alegria de viure: esperança en la vida ordinària»

En una taula rodona s'han mostrat diversos camins de la vida ordinària on viure l'esperança i trobar-ne el sentit. **Pilar Lacorte** de l'Institut de la Famíia de UIC Barcelona ha presentat l'acompanyament familiar com a via d'esperança. “La família no és l'esperança del món, però sí que n'és el lloc i el motor; l'àmbit familiar és on se'ns estima a través de la nostra vulnerabilitat, es creen vincles i un compromís alhora que exigeix temps, paciència i humilitat perquè allò que ens transforma és el que vivim”, segons Lacorte.

Per al delegat de joventut de l'arquebisbat de Barcelona, **Carles Bosch**, “el qui viu de l'esperança, és el que creu que tot té un sentit.

Davant de cada necessitat Déu dona la resposta necessària, hi ha esperança pels joves i els joves són esperança per al món i ho veiem quan se'ns donen models com els de Carlo Accutis i Giorgio Frassatti. L'anomenada generació de vidre és fràgil, però també és transparent, si t'apropes prou veus el que hi ha, joves de l'era postmoderna" que cerquen models de vida i establir vincles personals que donin sentit a la seva vida.

Per acabar, **Cristina Monforte**, codirectora de la Càtedra WeCare, UIC Barcelona, i investigadora en cures pal·liatives, ha parlat de com "promoure l'esperança en els malalts quan en paral·lel actuen els mecanismes d'eutanàsia vigents" i ha donat com a dada que Catalunya és la comunitat on més casos d'eutanàsia es donen. Treballar en el terreny "de parlar de sentit, de propòsit, de percepció de dignitat,

sentit de pau, reconciliació, bona mort, comprensió i compassió” als malalts pot contribuir a aconseguir donar el millor benestar a aquelles famílies que afronten el final de la vida. La responsabilitat que es plantegen des de la Càtedra WeCare i la clínica Cuides UIC Barcelona és com alleugerir el patiment —físic, psicològic, pèrdua de control, pèrdua de dignitat...— que produeix una gran desesperança, segons Monforte “cal crear vincles personals i redescobrir les raons per voler viure sense patiment i en aquest sentit hi ha teràpies en el camp de les cures pal·liatives que es poden oferir i donen esperança”.

dev.opusdei.org/ca-es/article/jornades-castelldaura-2025-resum/ (07/08/2025)